ప్రైవేటీకరణను ఎదిరిద్దాం !
కార్మికుల హక్కులనూ సమాజ శ్రేయస్సునూ కాపాడుకుందాం !

నూతన పారిశ్రామిక విధానం : కార్మికులపై, సమాజంపై దాని ప్రభావం

విశాఖపట్నంలో ఆగస్ట్ 12, 13 తేదీలలో సదస్సు

సదస్సు

12, 13 ఆగస్ట్ ఉదయం 10 గంటల నుండి
సూర్య తేజ రెసిడెన్షియల్ స్కూలు
బాల చెరువు రోడ్డు, గాజువాక, విశాఖపట్నం.

ప్రారంభకులు :
ప్రొ ॥ డి. నర్సింహారెడ్డి
(కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్)

వక్తలు :
చలసాని గాంధీ
(ఎస్.ఇ. రైల్వే మెన్స్ యూనియన్)

ఎస్. జంగయ్య
(ఛైర్మన్, జె.సి.ఏ. విద్యుత్ రంగ ఉద్యోగుల యూనియన్)

ఎస్.ఎల్. రెడ్డి
(రాష్ట్ర కార్యదర్శి, జూనియర్ టెలికామ్ ఆఫీసర్ల అసోసియేషన్)

యం. జనార్ధనరెడ్డి
(ఛైర్మన్, ఏ.పి. పబ్లిక్ సెక్టార్ ఉద్యోగుల ఫెడరేషన్)

ఊరేగింపు :
13 ఆగస్ట్ సాయంత్రం 4 గంటలకు

బహిరంగ సభ :
13 ఆగస్ట్, సాయంత్రం 6 గంటలకు

స్థలం :
పాతగాజువాక జంక్షన్

స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత దాదాపు మూడున్నర దశాబ్దాలపాటు దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను ప్రభుత్వమే అజమాయిషీ చేసింది. కొన్ని రంగాలను తన చేతిలో పెట్టుకొంది. ఇతర రంగాలలో పెట్టుబడి దారులు పెట్టే పెట్టుబడిపైన అనేక రూపాలలో నియంత్రణ పెట్టింది. కార్మికులకు హక్కులు కల్పించే చట్టాలు చేసింది. కార్మికులు, వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తులు నిర్వహించిన అనేక పోరాటాల ఫలితంగా దేశ ఆర్థిక విధానాలకు ఈ రూపం సంక్రమించింది. ప్రభుత్వానికి సాంఘిక సంక్షేమాన్ని సంరక్షించే బాధ్యత ఉందనే ప్రజాతంత్ర విలువ ఈ పోరాటాల నుండి పుట్టి ప్రభుత్వ విధానాలను బలంగా ప్రభావితం చేసింది.

కానీ గత దశాబ్ద కాలంలో పరిస్థితులు పూర్తిగా మారిపోయాయి. లైసెన్సు వ్యవస్థను తొలగించి, ధరలపై కంట్రోలు తీసేసి, పెట్టుబడుల మదుపుపై ఆంక్షలను సడలించి ప్రభుత్వం ఆర్థిక వ్యవస్థపై నియంత్రణను వదులుకొన్నది. ప్రభుత్వం తాను నిర్వహిస్తూ వచ్చిన కార్యకలాపాలను కూడా తగ్గించుకొని వాటిని ప్రైవేటు వ్యక్తులకు, సంస్థలకు అప్పగిస్తున్నది. ఈ మార్పునే ప్రైవేటీకరణ అంటారు.

ప్రైవేటీకరణ నూతన ఆర్థిక విధానాలలో అంతర్భాగంగా వచ్చింది. నూతన ఆర్థిక విధానాలు 1980 దశకం ఆరంభంలోనే రూపొందినా రాజీవ్‌గాంధీ ప్రధానమంత్రి పదవిలోకి వచ్చిన తర్వాత వేగంగా అమలయ్యాయి. మార్కెటు వ్యవస్థపై ప్రభుత్వ కంట్రోల్ పూర్తిగా తగ్గించి, పెట్టుబడి పెట్టి లాభాలను సంపాదించటానికి పూర్తి అవకాశాలు కల్పిస్తేనే ఆర్థికాభివృద్ధి సాధ్యమన్న దృక్పథం ఆధారంగా నూతన ఆర్థిక విధానాలు రూపొందాయి. ఈ దృక్పథాన్ని, దాని వెలుగులో రూపొందిన నూతన ఆర్థిక విధానాలను, ద్రవ్యనిధి, ప్రపంచ బ్యాంకులు భారతదేశంపై బలవంతంగా రుద్దాయి. ద్రవ్యనిధి నుంచి భారత దేశం 1981లో మొదటిసారి, 1991లో రెండవసారి అప్పు తీసుకున్నప్పుడు ఆ సంస్థ నూతన ఆర్థిక విధానాలను పాటించాలని షరతులు విధించింది. ఈ విషయాన్ని భారత ప్రభుత్వం నిరాకరించినా ద్రవ్యనిధి షరతులను ప్రభుత్వం అంగీకరించిందని పత్రికలు సాక్ష్యాలతో సహా వెల్లడించాయి.

ద్రవ్యనిధి ఆలోచనల ప్రకారం ప్రభుత్వ రంగం ఎప్పుడూ అసమర్థంగానే ఉంటుంది. ఆసుపత్రులు నడపటం నుంచి పరిశ్రమలను ఏర్పర్చడం వరకు అన్ని పనులను ప్రభుత్వం నెత్తిన వేసుకోవడం వలన వనరులు వృథా అవుతాయి. ధరలు పెరుగుతాయి. సాంఘిక సంక్షేమం పేరిట ప్రభుత్వం చేసే ఖర్చుకూడ దేశ వనరులను వృథా చేస్తుంది. పెట్టుబడి పెట్టి లాభాలు గడించే పరిస్థితి ఉంటే ప్రైవేట్ పెట్టుబడిదారులే ఫ్యాక్టరీలు పెట్టి సమర్థంగా ఉత్పత్తిని పెంచి ఆర్థికాభివృద్ధికి దోహదం చేస్తారు. అందుకని పెట్టుబడి పెట్టడానికి, లాభాలు గడించటానికి ఉన్న అన్ని ఆంక్షలను సడలించడం, అవాంతరాలను తొలగించడమే నూతన ఆర్థిక విధానాల ప్రకారం ప్రభుత్వ ప్రధాన లక్ష్యం. ఈ ఆంక్షలలో కార్మికుల హక్కులు కూడ ఒక అంశం. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించటానికిగాను ప్రభుత్వం ద్రవ్యనిధి ఆలోచనలను, దృక్పథాన్ని బాగా తెలుసుకున్న మేధావులకు విధానరూపకల్పన అమలు బాధ్యతలను అప్పగించింది.

పైన పేర్కొన్న విధానాలలో భాగంగానే ప్రభుత్వం మూడు రకాలైన చర్యలను చేపట్టింది. అందులో మొదటిది ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో తన షేర్లను ప్రభుత్వం ప్రైవేటు రంగానికి అమ్మేయడం; రెండవది, ఇంతవరకు ప్రభుత్వం మాత్రమే నిర్వహిస్తున్న రంగాల్లో ప్రైవేటు సెక్టారును అనుమతించడం; మూడు, కార్మికులు పోరాడి సాధించుకొన్న హక్కులను క్రమంగా నీరుగార్చడం.

బాధ్యతాయుతంగా, సమర్థవంతంగా పనిచేయకపోవడం వలన ప్రతి సంవత్సరం పబ్లిక్ రంగ సంస్థలు నష్టపోతున్నాయని, ఆ నష్టాలను పూడ్చటానికి చాలా ఆర్థిక సహాయం చేయవలసి వస్తుందని ప్రభుత్వం చెప్పున్నది. అందువలన పబ్లిక్ రంగ సంస్థలు ప్రభుత్వానికి భారంగా తయారయ్యాయట ! ఈ సంస్థలు ప్రైవేటు సంస్థల్లాగా సమర్థవంతంగా లాభాపేక్షతో పనిచేస్తే స్వయం ప్రతిపత్తిని సాధించగలవు. అలా పనిచేయాలంటే వాటిలో జవాబుదారీతనాన్ని పెంచాలంటే పబ్లిక్‌రంగ సంస్థల షేర్లను ప్రైవేటు వ్యక్తులకు అమ్మాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. షేర్లను అమ్మటం వలన ప్రభుత్వంపై భారం తగ్గడమేకాక ప్రభుత్వం కొంత ఆదాయాన్ని కూడా సమకూర్చుకోగలుగుతుందని ద్రవ్యనిధి మానసపుత్రులు ప్రభుత్వానికి ఉపదేశించారు. అయితే వాస్తవానికి నష్టాల్లో ఉన్న సంస్థల ఆస్తులను ప్రభుత్వం అమ్మలేక పోయింది. లాభసాటిగా నడుస్తున్న హిందుస్తాన్ జింక్, మహానగర్ టెలిఫోన్ నిగమ్, హిందుస్తాన్ పెట్రోలియమ్ వంటి ప్రభుత్వరంగ సంస్థల షేర్లనే ప్రభుత్వం అమ్మింది. వాటిని కూడా సగం ధరకే అమ్మి నష్టపోయిందని పరిశోధకులు అన్నారు. 1991-92 సంవత్సరంలో 31 పబ్లిక్‌రంగ సంస్థల్లో అమ్మిన 8 శాతం వాటా నుండి 6,356 కోట్లు సంపాదించగలిగేది కాని 3,038 కోట్ల రూపాయలకే విక్రయించింది. ఇలా చౌకగా అమ్మి పెట్టుబడిదారులకు ప్రభుత్వం మేలుచేసింది.

ప్రభుత్వం ఆర్థిక సహాయాన్ని ఆపేయడంతో నష్టాల్లోని పబ్లిక్‌రంగ కంపెనీలు కొన్ని మూతపడగా మరికొన్ని కొద్దిరోజుల్లో మూతపడవచ్చు. పర్యవసానంగా గత ఆరేళ్ళకాలంలో 98 వేల మంది కార్మికులు స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణ చేశారు. మరికొందరికి ఏ సహాయం లేకుండా ఉద్వాసన పలికారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో హైదరాబాద్‌లో ఉన్న ఏ.పి. స్కూటర్స్ కంపెనీని అందులో పనిచేసే కార్మికులకు ఏ సహాయం ఇవ్వకుండానే ప్రభుత్వం మూసేసింది.

మరోవైపు ప్రభుత్వం ఇంతవరకు ప్రభుత్వానికే పరిమితమైన రంగాలలోకి లేదా పెట్టుబడిదారులు ప్రవేశించటానికి వీలు లేని రంగాల్లోకి ప్రైవేటు రంగాన్ని ఆహ్వానిస్తున్నది. రైల్వేలు, బ్యాంకులు, ఆసుపత్రులు, విద్యుచ్ఛక్తి, విద్య వంటి ఎన్నో సేవ మరియు ఉత్పత్తి రంగాల్లో ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులు ప్రవేశిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం తాను నిర్వహిస్తున్న సర్వీసులను కూడా కేవలం లాభార్జన లక్ష్యంగా కొనసాగిస్తున్నది. అయితే ఇక్కడ కూడా లాభాలు తెచ్చే పనులను ప్రభుత్వం వదులుకొంటుంది. రైల్వేల్లో లాభాలు వచ్చే కేటరింగ్, క్లోక్ రూమ్‌లను ప్రైవేటు వ్యక్తులకు కాంట్రాక్టుకు ఇస్తున్నది. అంతేకాక ప్రభుత్వం లీజుకో, కాంట్రాక్టుకో ఇచ్చే రంగాలలో కనీస లాభాలు వచ్చేటట్టు చూస్తానని హామీ ఇస్తున్నది. ఉదాహరణకు ప్రైవేటు వ్యక్తులు విద్యుత్తు ఉత్పత్తి చేసినా సరఫరా చేసినా, లాభాలు వచ్చేటట్టు చూస్తానని ప్రభుత్వం పూచీ ఇస్తున్నది.

లాభార్జన ప్రధానం కావడంతో డబ్బిచ్చి కొనుక్కొనే వాళ్లనే దృష్టిలో పెట్టుకొని సంస్థలు పనిచేస్తాయి. స్కూళ్ళు డొనేషన్ ఇచ్చే వాళ్ళకు అడ్మిషన్ ఇచ్చినట్టు. ఆసుపత్రుల విషయం చూస్తే స్వయంప్రతిపత్తి పేర ప్రభుత్వ ఆసుపత్రులు డబ్బున్న వాళ్ళకు పేక్లినిక్‌లు నడుపుతున్నాయి. అలా వచ్చిన డబ్బుతో ఆసుపత్రుల ఆదాయం పెరిగి పేదలకు మంచి సేవచేయగలవని ప్రభుత్వం చెపుతుంది. కానీ హైదరాబాద్‌లోనున్న నిమ్స్ వంటి సంస్థలో తెల్లకార్డు ఉన్న కొద్ది మందికే కొన్ని పరిమితులతో వైద్య సదుపాయం ఇస్తున్నారు. పే క్లినిక్స్ నడుపని ఇతర ప్రభుత్వ ఆసుపత్రులు ప్రభుత్వ సహాయం లేకపోవడంతో ఉచిత వైద్యసహాయాన్ని కల్పించలేక పోతున్నాయి. అదే విధంగా డబ్బు చెల్లించగలిగే శక్తిని బట్టే బ్యాంకులు రుణాలిస్తున్నాయి.

ఈ విధంగా, *ప్రైవేటీకరణ అనేది ఒక నిర్దిష్టమైన పాలనా దృక్పథానికి ప్రతీక.* దీన్నను సరించి ప్రభుత్వం పూర్తి నిరుపేదలకే తృణమో, పణమో సహాయం చేస్తుంది. మన రాష్ట్రప్రభుత్వం 2 రూపాయలకే కిలో బియ్యం ఇచ్చినట్టు. మిగతా అన్ని రంగాలను ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులకు ప్రభుత్వం అప్పచెప్తుతుంది. అంతేకాదు వారిపెట్టుబడులను, ఆ పెట్టుబడులపై లాభార్జనకు అవకాశాలు కల్పించడం ప్రభుత్వం ప్రధాన కర్తవ్యం. తత్ఫలితంగా ఆదేశిక సూత్రాలను ప్రభుత్వం పూర్తిగా విస్మరించింది. ఆదేశిక సూత్రాలన్నీ జీవించే హక్కులో భాగమని సుప్రీంకోర్టు అనేక తీర్పుల్లో పేర్కొన్నది. తత్ఫలితంగా కనీస వేతనాలు, ఉద్యోగ భద్రత, ఉచిత విద్య, ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణం కల్పించడం, సామాజిక - ఆర్థిక అసమానతలను తొలగించడం వంటి కర్తవ్యాలను ప్రభుత్వం వదులుకొంది.

లాభార్జనకు అవకాశం కల్పించే పేర పెట్టుబడిదారుకు కార్మికులను తొలగించే హక్కులను కల్పిస్తున్నది. పెట్టుబడులను ప్రోత్సాహించటానికి ఆదివాసులకు ప్రత్యేక రాయితీలు కల్పించిన ఏజెన్సీ ప్రాంతాల్లోకి గిరిజనేతరులను అనుమతిస్తున్నది. అదే లక్ష్యంతో భూసీలింగ్ చట్టాలను సవరించనున్నది. బీడీ పరిశ్రమను దెబ్బతీసే చిన్న సైజు సిగరెట్ల తయారీపైనున్న ఆంక్షలను సడలించింది. మత్స్యకారుల ఉపాధిని దెబ్బతీసే విధంగా చేపల, రొయ్యల పెంపకంలో

పెట్టుబడి దారులను అనుమతించారు. వెనుకబడిన, కరువు, వాతబడిన ప్రాంతాల్లో ఆర్థిక సహాయాన్ని తగ్గించారు. ఎందుకంటే బ్యాంకులు వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు, చిన్న, సన్నకారు రైతులకు విధిగా రుణాలివ్వాలన్న నిబంధనను బ్యాంకుల లాభాలను పెంచడానికి సడలించారు. అన్నిటి కంటే మించి వివిధ పబ్లిక్‌రంగ సంస్థల్లో ఉద్యోగాలను తగ్గించారు. ఒక రైల్వేలోనే లక్ష ఉద్యోగాలను భర్తీ చేయకుండా వదిలేసారు. డబ్బున్న వారికి ఉన్నత సాంకేతిక విద్య లేనివారికి కేవలం చదవడం రాయడం మాత్రమే నేర్పడం ప్రైవేటీకరణ ఫలితమే. ప్రైవేట్ పెట్టుబడి దారులకు కావలసిన పరిజ్ఞానాన్ని, యంత్ర పరికరాలను కొనటానికి స్థానికంగా వాడే వస్తువులను అమ్మి వేస్తున్నారు. తత్ఫలితంగానే పత్తి ఎగుమతైంది. దాంతో నూలు దారం రేట్లు పెరిగాయి. పర్యవసానంగా చేనేత కార్మికులు నేసిన బట్టల ధరలు పెరిగి అని అమ్ముడుపోలేదు. అందువలన చేనేత కార్మికులు వృత్తి కోల్పోయి, తినటానికి తిండి లేక ఆకలిచావులకు లోనయ్యారు.

పకడ్బందిగా ప్రభుత్వం పెట్టుబడులను ప్రోత్సహించి జనాలకు చేసిన మేలేమీ లేదు. ప్రభుత్వ ప్రైవేటీకరణ వల్ల పెట్టుబడిదారు, అందంగా తయారైన వస్తువులను కొనగల మధ్య తరగతి మాత్రమే లాభం పొందింది. ఈ వ్యవస్థలో అందరూ సమానావకాశాలతో ఎదగటానికి ప్రభుత్వం సహాయం చేయదు. ఎవరికివాళ్ళు ఎదగడానికి కృషి చేయాలి. అభివృద్ధి చెందలేకపోతే అది వైయుక్తిక లోపమవుతుంది.

కాని రాజ్యాంగం కల్పించిన వ్యవస్థ భిన్నమైనది. రాజ్యాంగంలోని పీఠికను చూసినా, ఆదేశిక సూత్రాలు, ప్రాథమిక హక్కులు పరిశీలించినా ఈ వ్యవస్థ స్వరూపం తెలుస్తుంది. కుల, మత, లింగ, ఆస్తి పరమైన అంతరాలను, వాటి ఆధారంగా కొనసాగే అధికారాన్ని అధిగమించి మనుషులుగా ఎదగటానికి, గౌరవప్రదమైన బతుకును సాధించటానికి, ఆత్మగౌరవంతో బతకటానికి, అంటే ఆదేశిక సూత్రాలు, ప్రాథమిక హక్కులు చెప్పినట్లు ప్రతిమనిషి తన బతుకును తాను నిర్ణయించుకోగల శక్తిని పొందటానికి ప్రభుత్వం కృషిచేయాలి. ఇంకొక రూపంలో చెప్పాలంటే ప్రాథమిక హక్కులు, వాటిలో భాగమైన ఆదేశిక సూత్రాలను ప్రభుత్వం పకడ్బందిగా అమలుచేయాలి. స్వాతంత్రోద్యమ కాలం నుంచి సాగిన పోరాటాల ఫలితంగా ఈ హక్కులు రూపొందాయి. ఆ హక్కులను వమ్ము చేసే నూతన ఆర్థిక విధానాలను అందులో భాగంగా వచ్చిన ప్రైవేటీకరణను ఎదిరిద్దాం.

ప్రజాస్వామిక హక్కుల పరిరక్షణ సంస్థ
(OPDR)

ఆంధ్రప్రదేశ్ పౌరహక్కుల సంఘం
(APCLC)